

og vi have udarbejdet et Lovudkast, der har været og fremdeles er til Erklæring hos forskellige Institutioner og Foreninger. Jeg var saa vidt færdig med dette Arbejde, da jeg modtog en Deputation, som bad om, at jeg vilde slette en Undtagelsesbestemmelse i Udkastet. Jeg havde nemlig ment at det af Hensyn til de særlige Forhold omkring paa Landet vilde være rimeligt, at man i alt Fald aabner Landkommunerne en Adgang til ved Vedtægter at give en Bestemmelse om, at denne Lukketvang skulde ophøre i den egentlige Høsttid, idet det har været min Mening, at det mulig vilde være noget vanskeligt og ubelejligt for Befolkningen i denne Tid at have Lukketvang. Jeg fik da en Anmodning fra Detailhandlersocietetet om at slette denne Undtagelsesbestemmelse. Jeg svarede, at det kunde jeg ikke gaa ind paa, medmindre jeg ved at spørge Sogneraadforeningen og de samvirkende Landboforeninger etc. kunde faa et Vidnesbyrd om, at det ikke var nødvendigt at opretholde en saadan Undtagelsesbestemmelse. Da jeg havde meddelt Deputationen, at jeg tog denne Stilling, saa jeg nok, at der i flere socialdemokratiske Blade blev skrevet: „Indenrigsministeren tør ikke for Agrarerne“, han skal have sin Kommando fra dem osv. osv. Jeg skal i den Anledning kun sige, at jeg ogsaa har spurgt de samvirkende Fagforeninger angaaende Spørgsmaal, som henhøre under dem, hvor jeg troede, at de kunde give mig oplysende Besked, hvilket vistnok ikke er sket tidligere fra Indenrigsministeriets Side. Man kunde med samme Ret sige: Indenrigsministeren lader sig kommandere af de samvirkende Fagforeninger, af Socialisterne — eller jeg vil hellere sige med samme *Uret*.

Det ærede Medlem omtalte ogsaa et Spørgsmaal, som han rejste i Tinget i Fjor: Oprettelsen af et Arbejdsinspektorat for polske Arbejdere. Denne Sag er til Behandling, saaledes som jeg den Gang lovede, det skulde ske, mellem de tre Ministerier, den vedrører, nemlig Justitsministeriet, Landbrugsministeriet og Indenrigsministeriet, og jeg venter, at denne Forhandling indenfor en nærmere Fremtid vil kunne give sig Udslag i en Ordning. Jeg vil tilføje, at udenfor denne Forhandling har Indenrigsministeriet ogsaa søgt Oplysninger i Udlandet om, hvorledes Sagen er greben an der, for saa vidt man har været inde paa noget lignende der. Blandt andet er der i Tyskland for de italienske

Arbejdere oprettet italienske Arbejdsinspektorater, dog ikke af den tyske Stat, men privat fra Italiens Side. Der foreligger imidlertid en Række Regler for deres Virksomhed, hvilke kunne blive til Støtte ved Udarbejdelsen af de tilsvarende Regler her i Landet.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) mente i sin Omtale af denne Sag, at man skulde gaa til at forbyde Kontrakts Indgaaelse udenfor Landet, men det vilde sikkert føre for vidt.

Jeg kan heller ikke tro andet, end at de Ulemper, som de ærede Medlemmer omtalte, vilde kunne ophæves eller i alt Fald indskrænkes i meget betydelig Grad, naar der blev oprettet et saadant Arbejdsinspektorat, og naar det blev bekendt i de polske Arbejders Hjemland, saaledes at de vidste, at der derigennem kunde faas Oplysninger, som kunde være dem til Nytte.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) omtalte Spørgsmaalet om en Aktielov. Et saadant Lovforslag er under Overvejelse i Ministeriet og paatænkes ogsaa fremmet. I øvrigt fremkom det ærede Medlem med nogle højt besynderlige Udtalelser om, at han ikke haabede, at Indenrigsministeriets Embedsmænd allerede sade og fordelte Embederne i et muligt Handelsdepartement mellem sig. Noget saadant giver Indenrigsministeriets Embedsmænd sig selvfølgelig ikke af med. Men for saa vidt der i det ærede Medlems Udtalelser skulde ligge en Kritik af den Administration, som fra Indenrigsministeriets Side udføres overfor de Handelsspørgsmaal, som ligge under Indenrigsministeriets Omraade, kan jeg ganske sikkert gaa ud fra, at det ærede Medlem har udtalt sig uden nogen som helst Bemyndigelse fra ledende Handelskredse. Ved den store Handelssammenkomst i Aarhus i Fjor blev det endogsaa udtalt, at man ikke tvivlede om, at hvis der blev oprettet et Handelsministerium eller et Handelsdepartement her i Landet, vilde det vise sig, at de Sager, der nu henhøre under Indenrigsministeriet paa ingen Maade vilde blive bedre administrerede, end de blive det nu.

Det ærede Medlem for Bogense (Aadal) omtalte Sparekasselovgivningen. Jeg udtalte mig i Fjor ret udførligt om mit Syn paa denne Sag, og jeg kan nu kun tilføje, at Sagen siden da har været Genstand for yderligere Overvejelse, og at der nu vil